

tíðindablaðið sosialurinn

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevari:
P/f Sosialurinn
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kálmur Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurinn
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

Flogvallar- kanningar á fòlskum grundarlagi

Tað var ikki smávegis av hówastáki, tá teir báðir — Poul Michelsen, býráðsformaður í Havn, og Niels á Velbastað, bygðaráðsformaður í Kirkjubøar kommunu, kunngjördu ætlanir sínar um floghavn á Glyvursnesi.

EINGIN visti av nøkrum. Hvorki býráðslimirnir í Havn ella bygðaráðslimirnir í Kirkjubø, fyrr enn hesar stóru ætlanir vórðu avdúkaðar á einum tíðindafundi í býráðshúsum í Havn.

FYRI opnum skermi undirskrivaðu teir sokallaða samstarvsavtalu millum kommunurnar báðar, hvussu farast skuldi til verka í hesum máli.

NAKRAR dagar seinni var samstarvsavtalan góðtíkin av einum meiriluta í Tórs-havnar býráð, men verri gekst at fáa bygðaráðið í Kirkjubø at góðtaka hana. Tveir bygðaráðslimir vóru fyrri, tveir ímóti og hin fimti, Tróndur Patursson, boðaði frá, at hann fór ikki at góðtaka nakra avtalu treyta-leyst.

AT tryggja sær parlamen-tariskan meiriluta aftan fyrri sínar gerðir, hava Poul Michelsen og Niels á Velbastað ikki hildið verið neyðugt. Sambært avtaluni skuldi seksmannanevnd veljast við trimum limum úr hvørjari kommunu. Havnin valdi síni trý umboð, men

oddagrein

av tí, at viðurskiftini í Kirkjubøar kommunu vóru heldur ógreið, valdu teir at biða við at velja síni umboð.

HELDUR ikki hetta forðaði fyrri at fara til verka. Hálva nevndin hevur arbeitt dúg-liga og brúkt stívliga fimm milj. og nú er kanningin lið-ug, verður sagt.

Í BLAÐNUM í dag sigur Tróndur Patursson frá, at hann hevur ongantið góð-tikið nakra samstarvsav-talu, og fer heldur ikki at gera tað.

HETTA sigur okkum so mikið, at hendan sokallaða samstarvsavtalan, sum hevur ligið til grund fyrri flog-vallarkanningunum á Glyvursnesi, hevur ongantið verið til. Virðisleysa pappírið, sum undirskrivað varð, hevur bert verið nýtt sum skálkaskjól hjá tveimum kommunalum høvuðkamb-um at fremja sítt ambítiøsa projekt.

TAÐ er eisini rættiliga áhugavert, at økið, sum ætlað er til flogvøll, liggur í tí kommunu, har meiriluti als ikki er fyrri nøkrum flogvølli, so nú er bert eftir at spyrja hvat vit skulu brúka kann-ingina til.

HETTA má sigast at vera eitt talandi dømi um hvør vandi er á ferð, tá menn kenna seg sum einaræðis-harrar. Allar demokratiskar grundreglur verða skúgvaðar til síðis og bert ein mein-ing told. Hetta átti at sagt okrum okkurt, nú vit í dag fara í valhølini

Tórfinn Smith

Rættleiðing til Oyggja-tíðindi

Ja, so bleiv tað sagt, at Guðstænastan í Kunoyar kirkju 27/11-88. var einans fyrri Kristiliga Fólkafløkk-in, ið øllum færum vil Oyggjatiðindi gera tað til at vera so. Oyggjatiðindi skrivur eisini, at Niels Pauli Danielsen fortelur rovarasøgur, tvi vórði tykkum. Hvi skriva tit ikki tað, at tað sum tit sjálvi geva út, er rovarasøgur. Tit valdu at sløkja sjónvarpið heldur enn at lurta eftir prædikuni, sum Niels Pauli hevði. Nei, tit tordu kanska ikki at hoyra hann, tí so fingi tit sann-leikan at hoyra, (Guðs orð er sannleikin) tí so høvdu tit onki at skriva um.

Og tað við at Niels Pauli hevur dragsað kórið í K.F.U.M. & K. í Klaksvík til Kunoyar at syngja er als ikki rætt. Vit vórðu spurð av sjónvarpinum, um vit kundu koma norður at syngja, og gjördu vit tað sjálvandi

fegin, tí at vit vilja fegin bera ein boðskap frá Guði tú til menniskjuni. Tí skal boðskapurin eisini ljóða til tykkum, sjálvt um tit sløktu fyrri sjónvarpinum, at so høgt elskaði Guð heimn, at hann gav son sin hin eiborna, til tess at hvør tann sum trýr á hann, ikki skal glatast men hava ævigt liv. Hetta kann eisini gerast tykkara vitnisburður, um tit trúgva orði Guðs.

Tit kalla eisini okkum fyrri klapparar. Dan, tú veitst líka so væl sum eg, at Heimamissionin ikki brúkar hetta við at klappa á møtum og undir Guðstænastu. Og tá K.F.U.M. & K. í Klaksvík hoyrir undir Heimamissionina, so veitst tú, at tit ikki gera slíkt sum tit skriva at vit gera.

Persónliga velji eg Javnaðarflokkn, so hvi eg, og alt kórið, skulu kallast at verða tilhoyr-

arar hjá Kristiliga Fólka-flokkinum, grundað av eini Guðstænastu, sum Niels Pauli Danielsen hevur í Kunoyar kirkju, tað veit eg ikki.

Nei, greinin sum tit skriva í Oyggjatiðindi 30/11-88 undir heitinum Frelsan í Kunoy er lygn og tvætl úr enda í enda. Um tit ikki hava annað at skriva, enn sovorðnar lygnir og tvætl, so er betur at blaðið verður niðurlagt.

Um Niels Pauli og eg ikki eru heilt samdir í politikki, so eru vit tó samdir í tí, at evangelið um at vit eiga øll at venda um til Jesus, tí at himmrikið er í nánd, eigur at verða boða.

Vinarligast
Ólavur Jóhannessen,
leiðari av kórinum
í K.F.U.M. & K.

Jú, tey runnu frá lyftunum

Nú er valskeiðið av, og vit mugu ásanna, at borgar-stjórin í Havnini kortini — saman við samgongufelgunum — rann frá lyft-um sinum.

Seinastu fyra árin hevur borgarstjórin fleiri ferðir endurtikið lyftið til okk-um foreldur, at hann skuldi vera maður fyrri at tæma biðlistarnar til dagstovnar í Havnar Kommunu.

Biðlisti er framvegis — hóast eina roynd í elvta tíma at keypa hann burtur við 900 krónum um mánaðin til foreldur, ið ikki vildu hava dagstovns-pláss.

Dóttur okkara hevur verið á biðlista í 20 mánaðar. Tá Tórshavnar Kommuna ikki vildi hjálpa okkum, noyddust vit at taka tað álvarsama stigði at skilja familjuna sundur.

Tá vit — eins og so nógvar familjur — mugu hava tvær inntøkur, mátti annar flyta uttanlands við dóttirni.

Men hvat so?

Privat problem

Í oktober royndu vit at greiða formanninum í sosialnevnd, Lisbeth Petersen, frá støðu okkara. Hennara svar er orsøk til, at fólk noyðast at stúra fyrri framtíðar sosial-politikinum í Havnini:

»Hatta er tykkara barn, og tí er tað tykkara pri-

vata problem at fáa barnið ansað», segði Lisbeth Petersen.

Svarið »merkir, at formaðurin í sosialnevnd ikki tekur undir við prinsippinum um, at summar skyldur eiga vit at loysa í felagsskapi.

Umlætting fyrri teimum eldru, teimum sjúku, teimum óarbeiðsføru ... og børnunum — tað eru nakrar av samfelagsligu upp-gávunum, sum borgarar-nir í felagsskapi lyfta við at gjalda skatt.

Og er tað ikki ein sjálf-fylgja, at øll hava sama rætt at brúka teir felags-skaptu góðar. Góða Lis-beth, heldur tú ikki eisini tað?

Vilja gjalda skatt

Um býráðið kann sleppa síni felags meðabyrgd, tá talan um barnaansing, kunnu vit so siga nei til at gjalda til dagstovnar og dagrøkt — vit brúka jú hvørki. Og nei til at gjalda til heim til eldri — okkara foreldur bógva ikki har. Í høvðinum hjá Lisbeth Petersen mugu tað vera tev, sum eiga tev gomlu, ið hava ábyrgdina.

Men soleiðis er tað jú ikki, ha?

Vit vilja fegin gjalda okkara skatt — og við gleði, um peningurin, um-framt at verða brúktur til kanningararbeiði á Glyvursnesi, nýtt keiði,

brennistøð, eisini verður nýttur á sosiala økinum.

Móð eygu

Í heilum hava vit sæð móðu eyguni á teimum í kommunalu umsitingin, tá vit spyrja um nakað røkir fyrri einum plássi til dóttur okkara — vit eru eisini móð.

Yngri børn enn okkara við stytri biðið fáa pláss á dagstovnum. Tit slaka fyrri kravinum frá dagstovnum um at taka børn inn, sum hava ávisan ald-ur, ávist kyn, men skulu tey eisini hava ávis foreld-ur?

Dagstovnarir hava á pappirinum góðar stundir til at velja sum teir gera — alt verður gjørt í pedagog-iskum umhugsni.

Men samstundis liggur illgrunin um góða for-øyska nepotismu og lúrir aftanfyrri. Ikki skulu vit her siga, at posisjon og skyldskapur hjá foreldru-mum avger, hvør fær kommunalt dagstovna-pláss. Men vit mugu ásanna, at rikni ávisingar-politikkurin ikki hevur megnað at visa tað óvugta.

Ongin vón

Nú er dóttur okkara so gomul — skjótt tvey ár — at hon er ov gomul til, at tað nakrantíð verður eftir-

